

Vsem prijateljem in naročnikom »Slov. gospodarja«!

Ko danes prilagamo zopet položnice za naročnino v letu 1941., smo dolžni predvsem zahvaliti se vsem zvestim naročnikom! Na deset-tisoče jih štejejo! To so vse one poštene slovenske krščanske družine, ki so zdrave korenine našega naroda! Ti se zavedajo, da je »Slov. gospodar« naša skupna last, naše skupno gospodarstvo, naša skupna skrb in naše skupno veselje!

Te dni je bil pri nas v upravi naš zvest prijatelj iz Slovenskih goric in nam je rekel:

»Kako to, da niste že priložili položnic in povedali, koliko bo stal »Slov. gospodar« v prihodnjem letu? Morda se bojite, da bomo odpadli, ali pa zaradi poviška zabavljali? Mi kmetje smo uvidevni ljudje in vemo, da se je tudi za tisk in izdajanje »Slov. gospodarja« vse podražilo. Zdaj, ko prejemo za svoje pridelke vendar enkrat malo višje cene, bomo še lažje razumeli, da so povsod, tudi pri naročninah, višje vsote.«

Na te njegove besede smo mu odgovorili:

»Poznamo naše zveste prijatelje in naročnike! Pogledali smo nazaj v čase prejšnje svetovne vojne in smo videli, da je tedaj, ko je moral »Slov. gospodar« povišati naročnino, narastlo število naročnikov — bilo jih je med svetovno vojno nad 50.000! Na kmetih je bilo nekaj več denarja, ljudje so računali: prej sem dal za naročnino 10 litrov vina, sedaj štiri do pet litrov; prej je morala gospodinja prodati 70 jajc, sedaj pa samo 30 — in tako dalje so računali na ceno pri živini, pri žitu, krompirju in so razumeli, da ima v takih razmerah tudi tisk višje stroške. Ali bo tudi sedaj tako, da bodo to vsi razumeli in da bo število naročnikov v tem času porastlo?«

»Vi ste pa res maloverni! Saj »Slov. gospodar« ni samo kakor kako drugo blago! Mi kmetje vidimo v njem še vse nekaj drugega! Mi se dobro zavedamo, da je »Slov. gospodar« vodil štajerske Slovence skozi vse težke čase in vojne že blizu 80 let sem! Nikdar pa niso bili časi tako odločilni in težki kot so danes. Posebno danes ne smemo in ne bomo pustili »Slov. gospodarja«, ko nam je kot vodnik našega slovenskega kmetijskega ljudstva še posebno potreben! Vsaka hiša ga bo v tem času morala imeti!«

»Hvala vam za vašo toplo besedo! Vemo, da je tisoče takih kmetov kakor ste vi in da jim bo v veselje in ponos, ko bodo brali te vaše besede, ker jih bomo objavili v »Slov. gospodarju«. Vemo, da bodo z vami istih misli! Bodo pa tudi nekateri malodušni, ki ne poznajo važnosti tiska tako kot vi!«

»Seveda se tudi taki dobijo. Vendar sem prepričan, da bo teh zelo malo in da jih bodo poučili drugi, posebno gospodje duhovniki, učitelji in vsi razumni kmetje. Ne pozabite pa tudi povabiti našo mladino, ki je zelo zavedna in dobro razume, kaj ji je »Slov. gospodar«! Sicer pa govoriva vse »revec« splošno; povejte mi že, koliko pa boste povišali naročnino?«

»Tako! smo računali: nekaj stroškov bo tudi v tem letu vzela nase Tiskarna sv. Cirila, ki je morala tudi v preteklem letu že vzeti nase vse višje stroške, ki so že med letom nastali, ko se med letom naročnina ni zviševala. Nekaj bodo pa morali prispevati tudi naročniki. Njihov prispevek bo 50 par na mesec ali 6 din za celo leto, torej bo znašala naročnina v bodoče letno 38 dinarjev.«

»No, to pa prav za prav ni nikak povišek naročnine, saj so tako naročnino imeli drugi tedniki že doslej, ko ste vi morali z nižjo naročnino izhajati! Ali pa boste s tem malim poviškom izhajali — s temi 50 parami na mesec?«

»Ali bomo izhajali ali ne, ta riziko bo morala vzeti nase Tiskarna sv. Cirila! Upamo pa, da bodo naročniki tudi letos plačali takoj in celoletno, da bo mogla tiskarna takoj kupiti papir za celo leto naprej; samo v tem primeru se je mogoče izogniti med letom kakemu novemu povišku!«

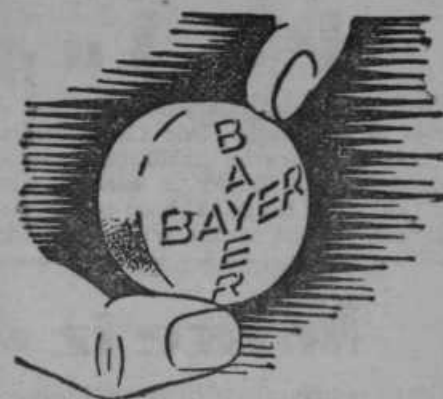
»Bo zavarovalnina za celoletne naročnike še ostala?«

»Seveda bo ostala! Nesreča je nesreča in naša skupna dolžnost je, da v nesreči pomagamo zvestemu prijatelju. »Slov. gospodar« plača letno kakih 30.000 din za to zavarovanje, toda tudi v tem času, ko je vsaka nesreča še večja ko v prejšnjih časih, te pomoči ne bomo ukinili!«

»Imate prav! Celoleten naročnik je res pravi naročnik lista, zato naj ima to prednost. Kdor naroča le za nekaj mesecev, in to od danes do jutri, vam gotovo povzroča veliko več dela!«

»Ne le dela, ampak tudi stroškov! Kdor plačuje polletno, mora dobiti dvakrat položnice, nam poštna hranilnica dvakrat zaračuna vpisnino, imamo dvakratne stroške nakazila, dvakratno pisanje naslovov, kar nam vse poviša stroške za nadaljnja 2 din. Zato bo polletna naročnina znašala 20 din, četrtletna pa 11 din, ker nam četrtletni naročnik pač povzroči štirikrat iste stroške med letom.«

»Je tako, je! Zato pa bo treba, da takim, ki bi ne mogli plačati celoletne naročnine, kdo od sosedov ali prijateljev pomaga! To pač mora-

Usakdo ve
da je

ASPIRIN

sredstvo proti hripi in prehladu. Pri kupovanju treba paziti, da je vsak zavitek in vsaka posamezna tableta obeležena z »Bayer«-jevim križem. Nikoli ne pozabite, da Aspirina brez »Bayer«-jevega križa ni!

Dolna reg. pod št. št. 7207 od 22. marca 1933.

mo gledati, da nihče ne odpade! Jaz sam se bom zanimal za vse iz svojega kraja. Kdor bi zaradi teh 50 par na mesec odpadel, bom ga pregovoril, naj tega ne dela. Pa tudi vse druge, ki imajo letos priliko, da se na novo naročijo na »Slov. gospodarja«, bom opozoril, da naj pristopijo!«

»Hvala za vaše sodelovanje!«

»Le korajžno na delo, pa Bog blagoslovi naš pošten krščanski kmetijski »Slov. gospodar!« Tako se je poslovil naš prijatelj. Šel je na delo, na delo za svoj list!

Tako vabimo tudi mi sedaj vse naročnike in prijatelje, da bodo taki kot je ta prijatelj iz Slovenskih goric!

UPRAVA.

VAL DRAGINJE JE SILNO ZADEL TUDI ČASOPISJE!

Povišek plač znaša danes od 20—35%. Cena papirju se je zvišala trikrat in je povišek danes nad 30%, barve nad 40%, svinec za črke nad 60%, kositer (cin) celo nad 200%. Olje od 60 do 200% — k temu pa pride od 1. avgusta še za 100% povišana poštnina za časopise!

Najsigurnejše zaklonišče v Londonu ima egiptsko poslanstvo. Je urejeno tako, da mu ne morejo do živga ne granate, ne plin. Ima posebno pripravo za razsvetlavo in ventilacijo ter mikrofon, ki je v sveži z ojačevalcem za primer, če bi bil izhod od zunaj zatran.

Francoski petorčki. V Lensu v Franciji je žena rudarja Dupons-a rodila petorčke, in sicer štiri dečke in deklico. Mati in dečki so zdravi, deklica pa je takoj po rojstvu umrla. Francoska vlada je rudarjevo družino primerno nagradila.

Zvočniki v cerkvi sv. Petra. V največji cerkvi sveta, v cerkvi sv. Petra v Rimu, so pred nedavnim namestili več velikih zvočnikov. Na ta način bodo mogli poslej

Glasovi »z drugega sveta«

1.

Grofa Aleksandra B. sem spoznal na svojem potovanju v Egiptu. Jaz sem se njemu prav tako dopadel kakor on meni in ker sva na potovanju nasledovala iste cilje, sva kmalu postala neločljiva. Najino prijateljstvo je postalo tako tesno, da mi je na koncu potovanja ponudil bratovščino in me je za poletne mesece povabil na svoj dom, kjer bi mu pomagal urediti veliko knjižnico, ki jo je bil podedoval po svojem očetu.

Jaz sem se vabilu rad odzval in sem se v začetku julija preselil na njegov dom — v velik grad, ki je že kljuboval viharjem dolgih stoletij.

Čas je mineval v prijetnem razpoloženju. Dneve sem prebil v krogu grofove družine, ob večerih pa sem se podal v knjižnico in se zakopal med knjige. Delo me je veselilo in sem često preko polnoči ostal v knjižnici.

Neke noči, moglo je biti okrog polnoči, me je pri delu zmotil glas, za katerega nisem mogel določiti, odkod je prišel. Zdelo se mi je, da je od vseh strani donel proti meni. Glas je bil tak, da ga nisem mogel primerjati z nobenim glasom, ki sem ga kdaj slišal. Nekaj nadnaravnega, skrivnostnega in grozotnega je bilo v njem, ko kak opomin z drugega sveta, in jaz sem več minut ves preplašen in otopel strmel predse.

Strah me je prevzel in sem prižgal vse luči, tako da je bila knjižnica do zadnjega kotička razsvetljena.

V trenutku, ko sem vstal, da bi pregledal prostorno sobo, sem zaslišal korake, kmalu nato pa trkanje na vrata. V naslednjem trenutku je vstopil grof Aleksander, ves blede in preplašen. Roka, v kateri je držal svečnik, se mu je močno tresla.

»Si slišal?« me je vprašal z drhtečim glasom.

Nekaj časa sva si molče stala nasproti, kakor da bi drug od drugega pričakovala pojasnila.

S hodnikov je prihajal odmev drsajočih korakov in pritažen šepet.

Odpri sem okno in pogledal ven. Čeprav je vsa služinčad že pred dvema urama legla k počitku, so bila zdaj vendar vsa okna razsvetljena. Še celo v kapeli je gorela luč.

Čez nekaj trenutkov se je v knjižnici zbrala vsa grofova družina: grofica Avrelija, hčerka Judita in sinovi grofje: Hugo, Bernard, Herman, Mihael in posinovljenec grof Robert, ki je bil sin pokojnega brata grofa Aleksandra.

»Kaj se je zgodilo?« so vsi izpraševali ter začudeno gledali drug drugega.

»Meni se je zdelo, da je bil človeški glas,« je trdila grofica. »Donel je ko otožna tožba.«

»Nasprotno, mama,« je odvrnil grof Hugo. »Meni se je zdelo, da je zarjul lev.«